

BOŽÍ MUKA

Vesnice je od té doby tichá, jakoby zakříknutá. To vážně nikdo nečekal.

„Za to, co dělali, si zasloužili odměnu, ne takovejhle trest.“

„To se nemělo stát. Fakt.“

Jenže se to stalo a vyprávět se sluší po pořádku. Místo děje: Středně velká vesnice, kostel, obchod na návsi a především hospoda, kde vlastně všechno začalo.

„Přišel s tím, tuším, pan farář. Že je to ostuda, jak Boží muka a křížky v okolí vypadají. A že by se s tím mělo něco udělat. Chlapi se toho chytli.“

Mareš, Kubát a Červinka. Nutno poznamenat, že všichni jmenovaní pánové už byli v penzi a nabídnutý program pro ně představoval příjemné rozptýlení. Mareš byl inženýr z Prahy a na venkov se odstěhoval, aby nemusel platit drahý městský byt, Kubát býval místní učitel a Červinka dříve pracoval jako soustružník ve zbrojovce. Měli takový mrňavý traktůrek, vlastně zahradní kultivátor s přídatným vozíkem, na ten naložili všechno potřebné a vyrazili do kraje. Práce bylo dost. Tolik let nikdo o křížky nedbal, mnohé z nich byly zničeny jen proto, aby nějaký pitomý traktorista demonstroval své ateistické přesvědčení. Padlé kamenné podstavce se musely vykopat a napřímít, polorozpadlé kapličky vyzdít a omítnout. Rozbité kovové kříže bylo nutno svařit, což v případě staré litiny není žádná legrace, Červinkovi to dělali kamarádi ve fabrice. Tam, kde chyběl křížek úplně, se hledala nějaká stylově odpovídající náhrada.

Chvályhodné dílo rostlo pod rukama,

některým sousedům to trochu vrtalo hlavou.

„Poslyšte,“ nevydržel to jednou místní kominík, „proč to vlastně děláte?“

Hospoda byla rozveselená a inženýr Mareš odpověděl bez velkého rozmýšlení.

„Taky bys to dělal, kdyby ti diecéze platila za každé kousek padesát tisíc.“

Kominík měl oči navrch hlavy, šel si tu neuvěřitelnou novinu ověřit ke starostovi, který už byl také v náladě a nechtěl kazit legraci.

„To víš, že za to ty prachy mají. Ale buď úplně klidnej, daně odvedou obci.“

Těžko obviňovat bez důkazů, druhý den ráno byl však nově zrenovovaný křížek u stanice autobusu ulomený. Pány to ani moc nenamíchlo. Každý žert něco stojí. Krucifix okamžitě opravili a šli to do restaurace oslavit.

Nemírné popíjení byl ovšem kámen úrazu, který z venkovské pohody udělal tragédii. Zahradní traktůrek nevyžaduje řidičák a dodává uživatelům falešnou jistotu, že se jim nemůže nic stát. Ani jeden z mužů, o nichž je řeč, by si po vypití piva nesedl za volant automobilu. Na traktorovém vozítku však vešele jezdili opilí jako koně.

Když se opravoval křížek u hájenky, zapíjeli to společně s místním fořtem tak, že na nějakou pěší cestu zpátky do vesnice nebylo ani pomyšlení. Kolem půlnoci nasedli na svůj mrňavý povoz a rozjeli se domů. Bez světél, jen v bledých paprscích dorůstajícího měsíce. Na okresní silnici vyjeli z lesa kousek pod horizontem, právě když tudy projížděl poslední noční autobus. Řidič je zahlédl v poslední chvíli, brzdil, snažil se vyhnout, ale marně.

„Já tenkrát v tom flamendráku jel,“ vypovídal svědek. „Najednou jsem slyšel, jak šofér nadává, celej autobus šel do smyku. Mrsklo to se mnou jako s pytlém brambor, měl jsem co dělat, abych se udržel v sedadle. Pak to bouchlo. Myslel jsem, že nám vběhl do cesty divočák nebo jelen. Kde by mě napadlo, že to jsou sousedi.“

Došlo k nárazu, při kterém byl kultivátor s vozíčkem zcela zdemolován. Mareš byl na místě mrtvý, těžce zraněné kamarády odvezla rychlá sanitka do nemocnice. Červinka zemřel po dvou dnech, Kubát se zřejmě uzdraví, ale bude to dlouho trvat a už nikdy nebude chodit bez berlí.

Vyšetřování nehody bylo uzavřeno s tím, že řidič autobusu spáčil neosvětlené vozidlo na poslední chvíli a nehodě zabránit nemohl. Praktický pokus v porovnání s brzdnými stopami na vozovce potvrdil, že reagoval rychle, ale kvůli hlubokým příkopům a okrajům lesa svírajícího silnici nebylo kam uhnout. Pasážeri zničeného zahradního traktoru měli všichni v krvi víc než dvě a půl promile alkoholu, což vysvětluje bezstarostnost, s níž vjeli na vozovku, i když záři autobusových reflektorů mohli nad hradbou stromů vidět.

„Byli to fajn chlapi.“

Bezpochyby. Jenže silnice je nemilosrdná. Staří kamarádi si svůj dávný křížek na rozcestí znovu postavili sami.

Ilustrační foto Eva LINKOVÁ jr

Jména účastníků tragické nehody byla z pochopitelných důvodů změněna